

Pijler IV: De doop in de Heilige Geest

Algemeen

Het NT brengt "toevallig" zevenmaal het woord "dopen" i.v.m. de Heilige Geest. De doop in de Heilige Geest is een bovennatuurlijk zegel, dat bevestigt dat een persoon door het geloof reeds lid is van het Lichaam van Christus.

We zagen bij de bespreking van de doop in water, dat een gelovige onder het oppervlak van het water gaat, om vervolgens weer naar boven te komen. Bij de doop in de Heilige Geest staat de gelovige echter onder de waterval van God. D.w.z. hij staat onder de levensstroom van Gods Geest. Hierdoor wordt hij van bovenaf volledig:

- *uiterlijk omhuld* = ondergedompeld in de tegenwoordigheid en kracht van de Heilige Geest, zie **Hand.11:15** en **Hand.19:6** én
- *innerlijk gelaafd* = verkwikt door te drinken van de tegenwoordigheid en kracht van de Heilige Geest, zie **Joh.7:38,39a**.

We zien dus, dat de doop in de Heilige Geest een ervaring is van twee verschillende, elkaar aanvullende aspecten. Er wordt in het NT slechts één uiterlijke manifestatie genoemd, die altijd voorkomt, wanneer mensen gedoopt worden in de Heilige Geest. Zo blijkt een ieder met andere tongen te gaan spreken. Soms komen er andere manifestaties voor, zoals profeteren en het zichtbaar worden van tongen van vuur. Zie bijv. **Hand.2:2-4**, **Hand.10:44-46**, **Hand.19:6**.

Conclusie: *Het spreken in tongen is het bewijs dat iemand de doop in de Heilige Geest heeft ontvangen.*

Deze conclusie wordt verder ondersteund door de volgende feiten:

1. de apostelen ontvingen dit bewijs zelf;
2. de apostelen accepteerden dit als bewijs bij anderen;
3. de apostelen vroegen nooit om een ander bewijs;
4. er is geen ander bewijs in het NT te vinden.

Sommigen stellen, dat de genoemde conclusie onjuist is, omdat iedere christen bij zijn bekering automatisch de Heilige Geest ontvangt. Het NT leert echter dat **er twee afzonderlijke ervaringen** zijn, die beiden omschreven worden als "*het ontvangen van de Heilige Geest*". Dit betekent, dat het mogelijk is, dat een christen "de Heilige Geest ontvangen heeft" in de ene betekenis van deze uitdrukking, maar niet in de andere.

Ervaring I Op de zondag van de Opstanding.

Toen Jezus na Zijn Opstanding voor de eerste keer aan de apostelen verscheen, blies Hij Zijn Adem op hen en zei: Ontvangt de Heilige Geest (**Joh.20:22**). Op dat moment ontvingen de apostelen werkelijk de Heilige Geest. Zij gingen daardoor over van "oudtestamentische verlossing" naar "nieuwtestamentische verlossing".

Voor het ontvangen van "nieuwtestamentische verlossing" gelden volgens **Rom.10:9** twee vereisten. Zo moet een ieder:

- Jezus belijden als Heer;
- geloven dat God Jezus uit de doden heeft opgewekt.

Reeds voor de zondag van de Opstanding beleden de apostelen Jezus als hun Heer, maar pas nadat Hij was opgestaan en aan hen was verschenen en zij Zijn Heilige Geest ontvingen, konden zij ook geloven dat God Hem uit de doden had opgewekt. Pas toen konden zij aan de twee genoemde vereisten voldoen.

*De (eerste) ontvangst van De Heilige Geest bracht de apostelen volkomen behoudenis, wedergeboorte, eeuwig leven. Het was de opgestane Christus die de Heilige Geest op hen blies, met als gevolg: **Leven!***

Ervaring II Op de zondag van Pinksteren.

Nadat Jezus op Zijn discipelen had geblazen sprak hij op een later tijdstip, namelijk vlak voor Zijn Hemelvaart, weer tot hen. Ze moesten wachten op de belofte van de Vader, aldus **Luc.24:49**. **Hand.1:5** zegt, dat de discipelen met/in de Heilige Geest gedoopt zouden worden. Verder vertelt **Hand.1:8** ons, dat zij kracht zouden ontvangen als de Heilige Geest over hen kwam. Dit alles gebeurde ook werkelijk op de zondag van Pinksteren.

*De (tweede) ontvangst van de Heilige Geest doopte de apostelen in de Heilige Geest. Het was de opgevarene Christus die het mogelijk maakte, dat de Heilige Geest werd uitgestort, met als gevolg: **Kracht!***

Conclusie: *het bovenstaande laat zien dat de behoudenis, of de wedergeboorte, duidelijk een afzonderlijke ervaring is van de doop in de Heilige Geest, hoewel beiden in de Bijbel worden beschreven als het "ontvangen van de Heilige Geest".*

De Bijbel bevestigt deze conclusie overigens ook nog door andere gebeurtenissen, die na de Pinksterdag volgden.

De Bijbel geeft verschillende uitdrukkingen aan voor de doop in de Heilige Geest. Bijvoorbeeld:

- "de Heilige Geest viel op hen"
- "zij werden gedoopt met/in de Heilige Geest"
- "de gave van de Heilige Geest was op hen uitgestort"
- "zij ontvingen de Heilige Geest"
- "God schonk hun de gave van de Heilige Geest"
- "de belofte van de Geest ontvangen".

Slotsom:

- een christen ontvangt de Heilige Geest als een op zichzelf staande, en op de bekering volgende ervaring.
- ontvangt iemand gelijktijdig met zijn bekering de doop in de Heilige Geest, dan blijft de ervaring van bekering toch verschillen van die van de doop in de Geest.
- het bewijs dat iemand de Heilige Geest heeft ontvangen is het spreken in tongen.
- bekering leidt niet automatisch tot ontvangst van de Heilige Geest.

Spreken allen in tongen?

Over **1 Cor.12:30** bestaat bij een aantal mensen een misverstand. Deze tekst zegt: "Spreken soms allen in tongen?". Velen denken, dat Paulus hier spreekt over de gave van de Heilige Geest (= de

doop in de Heilige Geest). Maar uit het Grieks kunnen wij opmaken dat Paulus hier over één van de negen geestelijke gaven spreekt, en wel omdat het woord "charisma" in deze tekst wordt gebruikt.

We moeten goed beseffen dat er verschil is tussen:

1. de gave van de Heilige Geest Zelf en
2. de negen gaven of manifestaties van de Geest.

Het woord "gave" bij punt **1**. wordt in het Grieks altijd vertaald met "dorea ". Dit woord heeft uitsluitend betrekking op "de gave van de Heilige Geest". Het is deze gave die we bij de doop in de Geest ontvangen.

Het woord "gaven" bij punt **2**. wordt in het Grieks altijd vertaald met "charisma". Dit woord heeft uitsluitend betrekking op "de gaven van de Geest". Onder deze gaven valt ook de gave van "allerlei tongen".

Paulus zegt dus eigenlijk in **1 Cor.12:30**: "Spreken alle gelovigen die gedoopt zijn in de Heilige Geest nu ook regelmatig in tongen?" en zijn antwoord hierop is "nee".

Let op! Niet voor allen die "de gave van de Heilige Geest" ontvangen hebben is de gave van "allerlei tongen" weggelegd. Wel kan een ieder die een sterk verlangen hiernaar heeft zich daar naar uitstrekken.

Er zijn mensen die zeggen dat iemand pas de doop in de Heilige Geest heeft ontvangen, als de vrucht van de Heilige Geest zichtbaar wordt in zijn leven. Nu is het zichtbaar worden van de vrucht van de Geest in het leven van iedere gelovige van zéér groot belang, maar dit betekent nog niet dat vrucht het bewijs is. Bij de doop in de Heilige Geest op de Pinksterdag lezen we niets over een dergelijke maatstaf. Integendeel! Het was ontvangen en in andere tongen spreken. De apostelen kenden dit criterium dan ook niet.

Uit het hele NT blijkt nooit dat er een bepaalde periode in acht werd genomen, waaruit moest blijken of iemand vrucht voortbracht. Wel lezen we herhaaldelijk dat gelovigen de handen worden opgelegd en onmiddellijk daarna in tongen gaan spreken.

Deze stelling is dan ook onjuist, omdat zij het doel van de gave van de Geest (= vrucht dragen) verwart met het bewijs van deze gave (= spreken in tongen).

Volledigheidshalve:

- De gave van de Heilige Geest ontvangen we door geloof
- Het bewijs van ontvangst is: spreken in tongen.
- Het doel van ontvangst is: vrucht dragen.
- Vrucht dragen vindt plaats door een geleidelijk proces van planten, verzorgen en opkweken.

Emotionele en fysieke reacties

Er zijn twee belangrijke feiten die we moeten onderkennen als we gaan kijken naar het verband tussen emoties en de doop in de Heilige Geest. Deze zijn

1. de mens is een emotioneel wezen en
2. blijdschap staat in het NT vaak in verband met de Heilige Geest.

Emotie is géén bewijs van de doop in de Heilige Geest, omdat:

- de passages waar de doop in de Heilige Geest beschreven worden, nooit enige directe emotie noemen;
- het NT gevallen kent van gelovigen die bijv. een grote blijdschap ervoeren, terwijl ze

niet gedoopt werden in de Heilige Geest. Zie bijv. **Luc.24:52,53** en **Hand.8:8**.

Fysieke reacties komen in allerlei vormen voor in de Bijbel. Maar nergens wordt gesteld dat manifestaties, goddelijke kracht, speciale ervaringen of wat dan ook, een bewijs zijn dat iemand de doop in de Heilige Geest heeft ontvangen.

Het spreken in tongen als teken van de doop in de Heilige Geest stemt overeen met drie belangrijke principes uit de Bijbel:

1. De Heilige Geest vervult het hart overvloedig = bovennatuurlijke klanken (**Matt.12:34**);
2. De Heilige Geest neemt de heerschappij van de leden van het lichaam over en speciaal die van de tong (**Rom.6:13 + Jac.3:8**);
3. De Heilige Geest is een persoon die door de tempel van de gelovige spreekt (**Joh.16:13 + 1 Cor.6:19**).

De belofte van de Vader = de gave van de Heilige Geest

Op grond waarvan kan God (de Gever van de gave) zijn eigen Geest aanbieden aan de zondige mens?

Het antwoord hierop is simpel, maar wel veelomvattend. God had een verlossingsplan bedacht. Dit *plan* bevatte de volgende *hoofdpunten*:

1. Jezus zou als offer voor de mens de kruisdood sterven;
2. Jezus zou overwinnend opstaan uit de dood;
3. Jezus zou triomferend opvaren naar de hemel;
4. Jezus zou, na Zijn geheel volbrachte verzoeningswerk, van Zijn Vader de gave van de Heilige Geest ontvangen en deze belofte uitstorten op de wachtende gelovigen op aarde.

En Jezus voerde Gods plan volledig uit!

Het rechtstreekse verband tussen punt **3.** en **4.** wordt duidelijk door **Joh.7:37-39**. Uit deze verzen blijkt:

- dat de belofte van stromend water betrekking heeft op de Gave van de Heilige Geest;
- dat deze gave pas geschonken kon worden nadat Jezus verheerlijkt was.

Vanaf het begin van de aarde werkte Gods Geest al. Maar nadat Jezus opvoer ter verheerlijking naar de hemel, kon de Heilige Geest *persoonlijk* en *permanent* komen *inwonen* bij de gelovigen. Toen Jezus op aarde was kon dit nog niet, omdat:

- Jezus toen de persoonlijke, gezaghebbende Vertegenwoordiger van de Godheid was;
- Jezus' werk toen nog niet voltooid was en ook nog goedgekeurd moest worden door de Vader.

Uit het verlossingsplan blijkt, dat de Belofte van de Vader (**Luc.24:49**) niet wordt gegeven op grond van eigen verdiensten, maar uitsluitend op grond van Christus' verzoeningswerk.

Uit **Hebr.9:11,12** blijkt dat het verzoeningswerk van Christus nog niet geheel af was toen Zijn bloed vergoten werd aan het kruis. Hij voltooide Zijn werk pas, nadat Hij in de tegenwoordigheid van Zijn Vader trad, om daar Zijn bloed aan te bieden als het enige, afdoende zoenoffer voor alle zonde. Dit moment was ook het hoogtepunt van Zijn verzoeningswerk. Het is dit bloed dat in de hemel is gesprengd en dat krachtiger spreekt dan dat van Abel (**Hebr.12:24**).

Christus' bloed wordt op verschillende wijzen tegenover het bloed van Abel gesteld:

Bloed van Jezus

- werd vergoten uit vrije wil
- werd in de hemel gesprengd
- schenkt zondaar vergeving

Bloed van Abel

werd vergoten buiten zijn wil
werd op de aarde vergoten
riep om wraak

Nadat Jezus Zijn bloed in de hemel had aangeboden, ontving Hij van de Vader de gave van de Heilige Geest en deze werd op de Pinksterdag uitgestort.

Hoe ontvangen wij de Heilige Geest?

Alles wat we van God door Jezus ontvangen, is *door genade*. Zo ook de gave van de Heilige Geest. De wijze waarop we deze gave ontvangen is *door (prediking van) geloof* en niet door werken.

"Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit u zelf" het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme " (Ef.2:8,9).

"Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet (= genade), opdat wij de belofte van de Geest ontvangen zouden door geloof" (Gal.3:13,14).

"Hebt gij de Geest ontvangen ten gevolge van werken der wet, of van de prediking van Geloof?" (Gal.3:2).

Het *ontvangen van Gods gave* is dus heel eenvoudig, namelijk: *uit genade en door Geloof*. Toch bestaan er veel chronische "gavezoekers". Wat moeten zulke mensen doen? Paulus zegt: terugkeren naar *de prediking van geloof*!

Algemeen principe: als mensen de gave van de Heilige Geest zoeken, moet altijd een (beperkte) tijd van instructie uit de Bijbel vooraf gaan aan gebed.

Gehoorzaamheid is het bewijs van geloof (Hand.5:32). Waarachtig geloof gaat altijd vooraf aan volkomen gehoorzaamheid.

Er zijn 6 stappen van geloof die tot de ontvangst van de gave van de Heilige Geest leiden

Je moet:

1. je *bekeren* (Hand.2:38) => reinigt o.a. het hart
2. je laten *dopen* (*idem*) *
3. *hongerig en dorstig* zijn (Joh.7:37,38)
4. *bidden* om deze gave (Luc.11:13) *
5. *drinken* (Joh.7:37)
6. je totaal *overgeven* (Rom.6:13), o.a. de tong

* deze stappen zijn niet altijd noodzakelijk.

Het *minimum aantal stappen* dat nodig is om de gave van de Heilige Geest te ontvangen is *vier*, want men moet in ieder geval:

- zich bekeren,
- honger en dorst hebben,
- drinken,
- zich overgeven.

Dit betekent overigens niet dat de waterdoop soms wel achterwege kan blijven, want in **Hand.10:48** lezen we dat het huisgezin van Cornelius, na de ontvangst van de doop in de Heilige Geest, alsnog door Petrus bevolen wordt om zich te *laten dopen in de naam van Jezus Christus*. Wanneer we Gods gaven steeds overvloediger ontvangen, zal de mate van nederigheid, toewijding en gehoorzaamheid evenredig daaraan moeten zijn (**Luc.12:48**).

Verband tussen bloed, waterdoop, doop in Heilige Geest etc.

We gaan nu het verband tussen de waterdoop, de doop in de Heilige Geest en enkele andere facetten van Gods plan bespreken.

Om e.e.a. duidelijk te maken zullen we "Gods verlossing van Israël uit Egypte", kortweg **GI**, nader gaan bezien.

We zullen zien dat **GI** een "type" is van "Gods verlossing van de mensheid uit de slavernij van zonde en satan", kortweg **GM**.

We zullen nu vijf ervaringen van **GI** gaan afzetten tegenover **GM**.

Ervaring I: verlossing bloed paaslam (GI) ⇔ verlossing bloed Jezus, het Paaslam (GM) (= eenmalig)

- GI:**
1. God zond Zijn bevrijder Mozes naar Zijn volk in ellende en slavernij.
 2. God redde Zijn Volk van toorn en oordeel, omdat zij geloofden in het bloed van het paaslam.
 3. Het paaslam voorzag in tijdelijke verlossing uit lijfelijke slavernij.
 4. Het dode paaslam verlostte het volk daar waar het zich bevond en leidde hen die nacht nog haastig uit voor een nieuw leven.

- GM:**
1. God zond Zijn bevrijder Jezus naar deze wereld in ellende en slavernij.
 2. God redt een ieder van toorn en oordeel door het geloof in Jezus, het Paaslam.
 3. Het Paaslam voorziet in eeuwige verlossing uit de slavernij van zonde en satan.
 4. Het levende Paaslam verlost de zondaar daar waar hij zich bevindt en roept hem direct daarna voor een nieuw leven.

Ervaring II: doop in de zee (GI) ⇔ doop in water (GM) (= eenmalig)

- GI:**
1. De doortocht door Rode Zee was mogelijk door een bovennatuurlijke voorziening van God.
 2. De doortocht was alleen mogelijk door eigen geloof.
 3. De Egyptenaren die zonder geloof hetzelfde probeerden te doen werden niet gered.
 4. Het volk daalde af in het water, ging door het water heen en kwam uit het water weer boven.
 5. De doortocht bracht een definitieve scheiding met Egypte.
 6. Het volk kwam uit het water en volgde een nieuw leider. Ze kregen een nieuw leven met nieuwe wetten en met een nieuwe bestemming.

- GM:**
1. De doop in water is mogelijk door de bovennatuurlijke opstanding van Jezus.

De 7 pijlers van het Christelijk geloof

2. De doop is alleen werkzaam door persoonlijk geloof.
3. Een ieder die zonder geloof deze inzetting naleeft wordt niet gered.
4. De dopeling daalt af in het water, gaat door het water heen en komt uit het water weer boven.
5. De doop scheidt de gelovige definitief van de wereld en van haar voortdurende heerschappij .
6. De gelovige komt uit het water en volgt zijn nieuwe leider. Hij krijgt een nieuw leven met nieuwe wetten en met een nieuwe bestemming.

Ervaring III: doop in de wolk (GI) ⇔ doop in de Heilige Geest (GM)

(= eenmalig)

- GI:**
1. De wolk kwam van boven over het volk.
 2. De wolk was zichtbaar voor het volk.
 3. De wolk verschafte overdag schaduw en 's nachts licht en warmte.
 4. De wolk gaf bovennatuurlijke richting en leiding.
 5. De Here was persoonlijk in de wolk aanwezig om het volk te helpen.
 6. De wolk bracht licht voor het volk, maar duisternis voor de vijand.
 7. De wolk scheidde het volk van de vijand en beschermde hen tegen de vijand.

- GM:**
1. De doop in de Geest is de persoonlijke tegenwoordigheid van God, die uit de hemel neerdaalt over Zijn volk en het omringt en onderdompelt.
 2. De doop in de Geest is zichtbaar en zelfs hoorbaar.
 3. De Trooster brengt schaduw bij hitte en geeft licht en warmte te midden van kou en duisternis.
 4. De Heilige Geest geeft goddelijke richtlijnen en leiding aan het leven van Gods volk.
 5. De Heilige Geest woont persoonlijk in Gods volk, om hen te helpen.
 6. De Heilige Geest schenkt een hemels licht aan het volk van God, maar is voor de wereld iets duisters, onbegrijpelijks en bedreigends.
 7. De Heilige Geest brengt scheiding tussen Gods volk en de mensen van de wereld. Het zondert Gods volk af en beschermt hen tegen de zondige, wereldse invloeden.

Door de bovenstaande ervaringen voltooide God de bevrijding van Israël uit de macht van de Farao. Hij creëerde voor Israël een nieuw leven met een nieuwe weg. Reeds eerder noemden we al, dat deze dingen voorbeelden/patronen zijn van Gods verlossingsplan met Zijn kinderen in deze tijd.

Satan probeert, net als Farao, Gods volk te achtervolgen om hen terug te brengen in slavernij. God heeft daarom voor Zijn gelovig volk van vandaag twee voorzieningen getroffen, welke overeenkomen met de doop van Israël in de wolk en in de zee.

God heeft bepaald dat na de verlossing door het bloed van Christus, al Zijn gelovigen gedoopt moeten worden in zowel water als in de Heilige Geest. God wil dat hierdoor Zijn kinderen definitief bevrijd zullen zijn van de heerschappij van deze wereld, en dat de weg terug naar het oude leven vanaf dat moment voorgoed afgesloten zal blijven.

Door deze dubbele doop treft God ook de voorzieningen die nodig zijn voor het nieuwe leven, waarin Hij Zijn volk daarna wil leiden.

Ervaring IV: Manna (GI) ⇔ Gods Woord (GM)

(= doorlopend)

- GI:**
1. Manna was het bovennatuurlijke geestelijke voedsel voor het volk.

2. Het volk moest het manna regelmatig verzamelen.
3. Het volk moest het manna individueel verzamelen.
4. Het volk moest het manna vroeg op de dag verzamelen.

- GM:**
1. Gods Woord is het bovennatuurlijke geestelijke voedsel voor Zijn kinderen.
 2. Gods kinderen moeten zich regelmatig voeden met Gods Woord.
 3. Gods kinderen moeten zich individueel voeden met Gods Woord.
 4. Gods kinderen moeten zich vroeg op de dag voeden met Gods Woord.

Ervaring V: De geslagen rots (GI) ⇔ De geslagen Christus (GM)

(= *doorlopend*)

- GI:**
1. De geslagen en daardoor geopende rots voorzag het volk van water.
 2. Het volk moest regelmatig drinken.

- GM:**
1. De geslagen en daardoor levende Rots (Christus) voorziet Zijn kinderen van de levende stroom van de Heilige Geest.
 2. Gods kinderen moeten na de doop in de Heilige Geest regelmatig blijven drinken van de levensstroom om vervuld te blijven.

Ten slotte

We hebben vijf ervaringen belicht:

1. verlossing door geloof in het bloed van Christus;
2. de doop in water;
3. de doop in de Heilige Geest;
4. het dagelijks eten van Gods Woord;
5. het dagelijks van binnenuit drinken van Gods Geest.

Wil een gelovige een leven (gaan) leiden van voortdurende overwinning en vruchtbaarheid, dan zal hij al deze stappen moeten zetten. De stappen **1** t/m **3** hoeven slechts eenmaal te worden gezet, terwijl de laatste twee stappen een voortdurend wandel moeten zijn. Voor een ieder die deze stappen in gehoorzaamheid zet, zal (gaan) gelden, dat hij met Christus meer dan overwinnaar is!

Ter inleiding

In dit onderdeel gaan we:

- enkele algemene misverstanden bespreken die bij jonge met de geest vervulde christenen vaak bestaan;
- zien welke resultaten God wil bewerken in de gelovige, door hem met de Heilige Geest te dopen.

MISVERSTAND:

1. De Heilige Geest eigent zich de wil/persoonlijkheid van iemand toe (dwingt de gelovige bijv. om in andere tongen te gaan spreken).
2. De Heilige Geest gaat automatisch door in het leven van de geest van de gelovige, ook al toont deze geen verdere reactie of samenwerking.
3. Gods ene ontvangen voorziening kan Gods andere niet ontvangen voorziening vervangen.

ad.1. Gods Geest is een 'gentleman'. Hij is de Trooster, Helper, Gids en Leraar en zal nooit tegen iemands wil ingaan. De mate waarin wij van Gods Geest ontvangen hangt af van onze mate van "vrijwillige overgave" en van de "acceptatie" van Zijn leiding.

De gelovige **kan niet** zonder de Heilige Geest.

De Heilige Geest **wil niet** zonder de gelovige.

ad.2. Sommigen beschouwen de waterdoop als het eindstation van het christelijk leven. Anderen zien in de ontvangst van de doop in de Heilige Geest het einddoel. Maar voor een effectief dagelijks leven geleid door Gods Geest is vereist, dat de gelovige zich voortdurend leert over te geven aan de heerschappij van de Geest. Het is een overgave die alle levensterreinen beslaat! De doop in de Heilige Geest is geen einddoel, maar een eerste toegangspoort tot een nieuw gebied van christelijk leven.

ad 3. Gods totale voorziening voor de gelovige bestaat uit een aantal onderdelen.

Algemeen principe: Gods ene voorziening of norm kan absoluut niet een andere vervangen!

Voorbeelden:

a. Gods voorziening: *de volledige wapenrusting (Ef.6:10-20).*

Deze moeten we geheel aandoen => volledige bescherming.

Doe je deze niet geheel aan => onvoldoende bescherming.

b. Gods norm: *leid een goed christelijk leven en getuig met je mond.*

Laat je een van de twee weg dan sta je niet in Gods volmaakte wil.

c. Gods norm: *streef naar de gaven en de vrucht van de Geest.*

Streef je maar naar één van de twee, dan brengt dit beslist niet automatisch de ander openbaar.

d. Gods voorziening/normen: *ontvang de doop in de Heilige Geest, bestudeer regelmatig Gods Woord, wijd je dagelijks toe, verloochen jezelf, wees trouw in je deelname aan de lokale gemeente.*

Het is niet alleen de doop; het is niet alleen het Woord, etc. Het is én én! Een gelovige die trouw is in alle genoemde aspecten, maar de doop in de Geest niet heeft ontvangen, zal waarschijnlijk als christen meer bereiken dan iemand die de doop in de Geest wel heeft ontvangen, maar de rest verwaarloost. Dit zal blijken uit de nu volgende illustratie.

A en B besproeien beiden een tuin. A gebruikt een tuinslang en B een gieter. A heeft een groot voordeel t.o.v. B, want B moet steeds heen en weer lopen.

Stel, dat B een beter karakter heeft dan A. Persoon A is lui en maakt zich er met een Jantje van Leiden vanaf. Maar B is zeer ijverig in het besproeien en verzorgen van de gehele tuin. Hij doet dit steeds weer op tijd en met alle inzet en liefde. Ook verspilt hij nooit iets van het kostbare water.

Het zal duidelijk zijn dat het betere niet ligt in de gieter boven de tuinslang, maar in het karakter van B boven dat van A.

Stel verder, dat B net als A overgaat op de tuinslang, dan zullen zijn resultaten nog veel beter worden dan voorheen, mits zijn inzet, trouw en liefde gelijk blijven. Ook zal B zich nu een heleboel tijd en moeite besparen.

Dit voorbeeld kunnen we transponeren.

De luie, onbetrouwbare gelovige die de doop in de Heilige Geest ontvangen heeft, is te vergelijken met persoon A die een tuinslang heeft. B met de gieter, is een beeld van de actieve, betrouwbare gelovige die niet de doop in de Geest heeft ontvangen. Toch zal vrijwel zeker

De 7 pijlers van het Christelijk geloof

gelovige B vruchtbaarder en effectiever zijn dan A. Toch kunnen we daarmee nog niet stellen dat de doop in de Geest verkeerd is. De fout ligt niet in de ervaring zelf, maar in het falen van A om er een juist gebruik van te maken in zijn dagelijks leven.

Voor persoon B geldt, dat hij ernaar moet verlangen om zijn gieter te laten vervangen door de tuinslang.

Wie in de Geest gedoopt wordt ontvangt Gods kracht. Deze doop stelt bovendien iemands geestelijke natuur in staat om geheel nieuwe vormen van aanvallen uit het rijk van satan het hoofd te kunnen bieden. Daarom is het voor een met de geest vervulde persoon van nog groter belang, dat hij de christelijke voorzieningen en plichten kent en deze trouw vervult, omdat hij anders niet bestand is tegen de nieuwe aanvallen die zeker zullen komen.

Een sprekend voorbeeld hiervan is het leven van Jezus zelf. Zo lezen we in **Luc.4:1,2** dat Jezus "*vol van de Geest*" is en dat Hij vervolgens in de woestijn wordt geleid. Daar ontmoet Hij satan, die Hij steeds weer tegemoet treedt met het zwaard van de Geest, dat is het Woord van God. Tegen dit wapen heeft satan geen verweer! Na de overwinning op de vijand komt Jezus "*in de kracht van de Geest*" uit de woestijn (**Luc.4:14**).

Het is in de woestijn dat Jezus de zalving van Kracht ontvangt (**Hand.10:38**). Deze stelt Hem in staat om zijn bediening te gaan aanvangen. Iedere geestvervulde christen zal net als Jezus een proces moeten meemaken van:

- vol worden en blijven van de Heilige Geest;
- satan ontmoeten in de woestijn;
- de vijand overwinnen met het zwaard van de Geest;
- door de kracht van de Geest uit de woestijn komen;
- op een hoger niveau komen;
- eigenlijke taak/bediening aanvangen.

Overwinning volgt door: Gods Geest + het zwaard van God

De met de Geest vervulde gelovige

We hebben gezien dat de ruimte die men aan de Heilige Geest geeft, bepalend is voor de mate van Zijn werking. Dit principe geldt zowel voor de:

- individuele gelovige,
- gehele gemeente,
- prediker van het evangelie.

Vóór de Pinksterdag blies Jezus op Zijn discipelen. Gevolg: zij werden **wedergeboren, een kind van God**, omdat zij Gods natuur van "**macht**" of "**gezag**" (exousia) ontvingen.

Op de Pinksterdag ontvingen de discipelen de doop in de Heilige Geest. Gevolg: zij werden **echte zonen van God**, die zich door Gods Geest lieten leiden. Pinksteren gaf de discipelen "**kracht**" (dunamis) om hun reeds eerder ontvangen "gezag" effectief te maken.

De resultaten van de doop in de Heilige Geest zijn, dat de gelovige:

1. kracht van boven ontvangt om te getuigen (**Hand.4:33**);
2. weet dat Jezus verheerlijkt is en dat Hij aan de rechterhand van de Vader is (**Hand.7:55**);
3. een kracht ontvangt die toegang biedt tot het bovennatuurlijke. (**Hebr.6:4,5**);

4. zijn gebed wordt bekrachtigd. (**Rom.8:26,27**);
5. openbaring ontvangt over de Bijbel. (**Joh.16:26**);
6. dagelijkse leiding ontvangt. (**Rom.8:14**);
7. leven voor de totale mens ontvangt. (**Rom.8:11**);
8. de uitstorting van Gods liefde ontvangt. (**Rom.5:5**).

De gelovige moet zich bij alles wat hij doet afvragen of Christus er door verheerlijkt wordt. Is dat het geval, dan mag hij weten dat Gods Geest door hem werkt.

Het is belangrijk, zich te realiseren dat de heerlijkheid van Christus en de bediening van de Heilige Geest onverbreekbaar met elkaar verbonden zijn.

De Heilige Geest wil Gods plan aan iedere christen openbaren en hem daarna in dat plan leiden. Dit vereist echter een oprecht en ernstig zoeken van de gelovige, een honger naar God!

Er bestaan diverse soorten van liefde, maar Gods liefde is de hoogste en de enige volmaakte liefde. Het Grieks gebruikt voor deze liefde het woord "agapè".

Agapè bevat:

- de goddelijke liefde tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest onderling;
- het verlossingsplan dat God bedacht uit liefde voor de mens;
- Gods liefde voor de mens door Zijn Heilige Geest te schenken.

De manifestatie van "agapè", de goddelijke liefde, begint met de wedergeboorte. Met de nieuwe geboorte wordt het onvergankelijke, bovennatuurlijke zaad van Gods Woord in het hart van een mens geplant. Dit zaad werkt bestendige liefde uit, aldus **1 Petr.1:22,23**. Gods liefde moet echter sterk toenemen en zich uitbreiden en dit gebeurt, volgens **Rom.5:5**, door de doop in de Heilige Geest. Deze ervaring stelt Gods oneindige overvloed ter beschikking aan de gelovige.

Een Geestvervulde gelovige kan dan ook niet om meer van Gods liefde vragen, maar hij moet gebruik maken van datgene wat hem ter beschikking is gesteld.

Jezus spreekt er in **Joh.7:38** zelfs over, dat uit de met de Geest vervulde gelovige stromen van levend water zullen vloeien.

Er zijn christenen die beweren, dat God bij misbruik van een gave deze weer afneemt.

Logica zegt echter dat een gever die een gave schenkt, hiermee daadwerkelijk afstand doet van de geschonken gave. Maar veel belangrijker is nog, dat **Rom.11:29** zegt dat de genadegaven en de roeping van God onberouwelijk zijn.

We concludeerden al eerder dat de doop in de Geest altijd blijkt uit het spreken in tongen, maar nu voegen we daaraan toe, dat het mogelijk is om de uiterlijke manifestatie te bezitten, zonder de innerlijke volheid van de Geest te hebben bewaard.

Let op! De mate van onze vervulling met de Heilige Geest is nooit groter dan onze vervulling met goddelijke liefde.

De met de Geest vervulde Gemeente

Een dienst in een met de Geest vervulde Gemeente kenmerkt zich door:

1. de tegenwoordigheid (= **heerschappij**) en invloed (= **vrijheid**) van de Heilige Geest (**2 Cor.3:17**);
2. de deelname van alle leden (**1 Cor.14:26**).

ad.1. De tegenwoordigheid en invloed van de Heilige Geest.

Geestelijke vrijheid is, dat de gemeenteleden de effectieve heerschappij van de Heilige Geest in de Gemeente erkennen. Gevolg: de Heilige Geest is Heer en de leden gehoorzamen Hem uit vrije wil.

Geestelijke vrijheid ontstaat pas als er **geestelijk gezag** heerst. Het gezag dat God heeft aangesteld voor de Gemeente is het gezag van de Heilige Geest.

Een gelovige blijft er steeds vrij in om de raad van de Geest te aanvaarden of te verwerpen.

Dit legt op de geestvervulde gelovige een grote verantwoordelijkheid, want hij dient zich persoonlijk vertrouwd te maken met de gedachten van de Heilige Geest zoals die in de Schrift geopenbaard staan, en dat niet alleen, hij zal zijn leven daarnaar moeten inrichten.

Deze verantwoordelijkheid geldt speciaal voor de persoon die de aanbidding in de dienst leidt. Zo iemand zal bij uitstek: bijbelkennis, wijsheid, gezag en moed nodig hebben.

De grootste fouten die "het volle evangelie" hebben tegengehouden zijn:

- gebrek aan/ontbreken van juiste controle over openbare uitingen van de geestelijke gaven;
- jaloezie en verdeeldheid onderling en naar andere groepen.

De oorzaak hiervan is steeds: het niet erkennen van de absolute heerschappij van de Heilige Geest!

ad.2. Deelname van alle leden.

In de eerste Gemeente namen alle aanwezige leden actief deel aan de dienst.

Dit werd teweeggebracht door de bovennatuurlijke aanwezigheid en kracht van de Heilige Geest, die in en door de afzonderlijke gelovigen werkte.

Paulus noemt in **1 Cor.14:26** een aantal vormen van medewerking in een dienst, te weten: *een psalm, een lering, een openbaring, een tong en een uitlegging*. Hij voegt daar dan aan toe dat *alles tot stichting* moet geschieden.

Hoewel de geestelijke gaven aan de individuele gelovigen worden gegeven, is het doel ervan voornamelijk de gelovigen in staat te stellen hun juiste plaats in het Lichaam te laten vervullen. Geestelijke gaven zijn daarom niet in de eerste plaats bedoeld voor het welzijn van de individuele gelovige, maar zijn bedoeld om een effectieve rol te spelen in het leven en de aanbidding van de gehele Gemeente (**1 Cor.12:7**).

Voor de tongentaal geldt, dat deze moet worden uitgelegd zodat een ieder het kan "verstaan" (**1 Cor.14:13**). Van het profeteren wordt gezegd dat iedereen dit kan en dat het doel hiervan is, dat allen "lering" en "opwekking" ontvangen (**1 Cor.14:31**).

Profetie kent twee beperkingen in een dienst:

1. er moet om de beurt geprofeteerd worden (**1 Cor.14:31**);
2. er mogen maximaal drie profetieën zijn (**1 Cor.14:29**).

Verder zegt dit laatste bijbelvers nog, dat de gave van profetie beoordeeld of getoetst moet worden.

In veel gevallen komt er (nog) niet zoveel terecht van het functioneren van geestelijke gaven en bedieningen binnen lokale gemeenten. Redenen hiervoor kunnen zijn:

- gebrek aan kennis
- onvoldoende overgave

- personen op verkeerde plekken
- personen op te veel plaatsen
- personen die macht hebben en/of misbruiken
- perfectionisme van één of meerdere personen
- gebrek aan dienstbaarheid
- traditie
- andere zonden

De enige weg uit deze frustratie en beperking is om de bovennatuurlijke bediening van de Heilige Geest in de Gemeente te erkennen en te gehoorzamen. Het is uitsluitend Gods Geest die naar Zijn wil de geestelijke gaven verdeelt over alle leden. Pas dan zal de Gemeente een levend organisme zijn/worden, waarin alle leden als radertjes functioneren naar de wil van de Heilige Geest. Alleen op deze wijze zal het Lichaam/de Bruid gaan beantwoorden aan Christus' kwalificaties.

De met de Geest vervulde prediker

De nieuwtestamentische predikers predikten "door de Heilige Geest, die van de hemel gezonden is" (1 Petr.1:12). Zij vertrouwden niet op opleiding, welsprekendheid of natuurlijk talent, maar waren afhankelijk van de feitelijke, persoonlijke aanwezigheid en kracht van de Heilige Geest. Gods Geest werkte in hen, door hen en met hen en daar rekenden ze op. Vandaag de dag hebben wij eveneens prediking door de Heilige Geest, van de hemel gezonden nodig.

De resultaten die de Heilige Geest bewerkt in de bediening van een prediker zijn:

1. Hij overtuigt de ongelovige wereld van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh.16:8);
2. Hij geeft een bovennatuurlijk getuigenis door tekenen, wonderen en gaven (Marc.16:17,18).

ad.1. Hij overtuigt de ongelovige wereld van zonde, gerechtigheid en oordeel.

De geest van de ongeredde mens is dood voor God. De ongelovige beseft van zichzelf uit echter niet dat zijn eeuwige bestemming alles te maken heeft met zonde, gerechtigheid en oordeel. Het is de Heilige Geest zelf die hem hiervan overtuigt.

De grootste vijanden van het evangelie zijn religie, materialisme en onverschilligheid.

Maar ook deze bolwerken kan de Heilige Geest slechten. Oordeel is een goddelijke beschikking die voor iedereen geldt en waar niemand aan ontkomt. In het oordeel van het menselijk ras gaat het God maar om één ding: gerechtigheid.

Er is slechts één alternatief voor gerechtigheid, namelijk zonde, want zonde is ongerechtigheid (1 Joh.5:17).

Gods maatstaf voor gerechtigheid is Christus (Hand.17:31). Hij is dé maatstaf.

Alleen Jezus Christus leefde uitsluitend voor de heerlijkheid van God de Vader op aarde.

Voor het overige is een ieder tekortgeschoten en heeft een ieder het doel gemist.

Let op!

- Overtuigen van zonden is niet bekeren.
- Als de Heilige Geest iemand overtuigt van zonde, zal die persoon vóór of tegen Christus moeten kiezen, want daarna bestaat er geen ruimte meer voor neutraliteit.

- De werking van de Heilige Geest EN de prediking van Gods woord overtuigen van zonde.

ad.2. Hij geeft een bovennatuurlijk getuigenis door tekenen, wonderen en gaven.

In **Marc.16** krijgen de gelovigen niet alleen de opdracht het evangelie overal te gaan prediken, maar tevens wordt de belofte ontvangen, dat de uitvoering van deze taak gepaard zal gaan met allerlei tekenen. De gelovigen moesten en moeten het werk van Christus voortzetten totdat Hij terugkomt. Dit patroon is in overeenstemming met de handel en wandel van Jezus, welke eveneens gepaard ging met wonderen en tekenen.

Gods Koninkrijk is een Koninkrijk van kracht en deze moet aan de wereld gedemonstreerd worden (1 Cor.4:20)!